

ОСОБЛИВОСТІ ПЛАНУВАННЯ ВИРОБНИЦТВА ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОЇ СИТУАЦІЇ В КРАЇНІ

Довбня В.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут», м. Харків*

В даний час механізм розвитку народного господарства України радикально змінюється. Руйнуються виробничо-відомчі системи і господарські відносини, що визначали потоки розподілу ресурсів і продукції. На перший план висувається задача конструювання нової системи регулювання суспільного виробництва, що відповідає новим умовам господарювання. І хоча формування економічних відносин ринкового типу не може бути просто скопійоване із систем економічного регулювання розвинутих країн, а повинно відбуватися з урахуванням особливостей економічного стану України, основні принципи ринкової економіки залишаються однаковими для усього світового ринкового господарства.

Організації самостійно формують свою виробничу програму, вибирають постачальників, споживачів і інших партнерів по господарській діяльності, установлюють договірні ціни в рамках державної політики цін, розпоряджаються своєю продукцією, ресурсами і доходами. Повна економічна самостійність обмежується тільки законодавством і встановленою системою оподаткування. Планування є однією з важливих традиційних функцій управління економічною діяльністю підприємств.

Важливим розділом плану підприємства є виробнича програма або план виробництва та реалізації продукції. Виробнича програма визначає необхідний обсяг виробництва продукції у плановий період, який відповідає номенклатурою, асортиментом і якістю вимогам плану продажу. Вона обумовлює завдання зі введення в дію нових виробничих потужностей, потребу в матеріально-сировинних ресурсах, чисельності персоналу, транспорті тощо. Головне завдання перспективного планування - забезпечити виробництво максимальною кількістю найбільш економічно вигідної продукції відповідно до попиту на неї. З метою вирішення цього завдання в процесі розробки виробничої програми на всіх рівнях потрібно дотримуватись наступних вимог: 1) правильне визначення потреби в продукції, що випускається, і обґрунтування обсягу її виробництва попитом споживачів; 2) повне ув'язування натуральних і вартісних показників обсягів виробництва і реалізації продукції; 3) обґрунтування плану виробництва продукції ресурсами, і в першу чергу, виробничою потужністю.